

Upokojenec, ki smisel življenja vidi v učenju

Todosja Lazarov, ki se je pred sedeminštiridesetimi leti v Slovenijo priselil iz majhne makedonske vasi Polaki, je bil izbran za naj učečega se posameznika na Ljudski univerzi Jesenice. V zadnjih več kot petintridesetih letih je obiskoval najrazličnejša izobraževanja in tečaje, po upokojitvi pa je eden bolj dejavnih učencev na Univerzi za starejše. »Sem radoveden človek, vse bi rad vedel,« pravi o sebi.

URŠA PETERNEL

»Leta 1983 sem se vpisal na Delavsko univerzo Jesenice v srednjo ekonomsko šolo in jo tudi zaključil. Kasneje sem obiskoval tečaj slovenščine, začetni tečaj nemščine, računalniški tečaj, različne študijske krožke, napisal zgodbo o tem, kako sem prišel na Jesenice, za knjižico Kako so se na Jesenice včasih priseljevali. Bil sem na tečaju oživljanja in uporabe defibrilatorja, vsako leto sodelujem na Paradi učanja. Zadnjih devet let pa sem tudi na Univerzi za starejše, za obvezna predmeta sem vzel zdravje in šport,« pripoveduje 67-letni Todosja Lazarov, ki je bil nedavno izbran za naj učečega se posameznika Ljudske univerze Jesenice.

»Sem radoveden človek, vse bi rad vedel,« pravi o svoji strasti do učenja Makedonec, ki se je leta 1972 s trehuhom za kruhom iz majhne makedonske vasi Polaki odpravil za bratom v

Slovenijo, na Jesenice, kjer je dobil delo v železarni. Najprej je delal pri elektropечи, a je zaradi vedoželjnosti kmalu napredoval v žerjavovodja, zatem pa ob delu zaključil tudi srednjo ekonomsko šolo na takratni Delavski univerzi Jesenice in upokožitev dočakal na komercial-

»Ko smo stopili z vlaka, sem zagledal samo nebo in dve veliki planini. Vprašal sem brata, kje sploh sva, in dobil odgovor, da sva med Karavankami in Mežaklo. Za Karavanke sem slišal v šoli, za Mežaklo pa ne,« se spominja svojega prvega stika z Gorenjsko.

nem oddelku. Ves čas je ob delu obiskoval najrazličnejše tečaje in izobraževanja. A od kod izvira tolikšna vedoželjnost? Kot pravi, je že kot otrok zelo rad hodil v šolo, a po četrtem razredu nihče iz vasi ni nadaljeval šolanja. Starša tudi nista imela denarja, da bi ga poslala v peti razred v 25 kilometrov oddaljene Kočane. Mar bi hodil peš?! Kot se spominja, je

starša leto dni moledoval, naj ga pustita naprej v šolo, dokler se nista omehčala ... Stanoval je pri sorodnikih in uspešno zaključil osemletko. Možnosti, da bi šel na gimnazijo in kasneje študiral medicino, pa žal ni bilo, tako je po služenju vojske boljšo prihodnost našel v Sloveniji.

Najprej je, tako kot številni zaposleni v Železarni Jesenice, živel v delavskih barakah v Soteski v Bohinju in se z vlakom vozil na delo na Jesenice. Koj je spoznal bodočo ženo, pa sta dobila stanovanje na Jesenicah. Najprej majhno, kasneje pa sta se preselila v večje, saj se je družina povečala, dobila sta dva otroka, ki sta danes že odrasla, s svojimi otroki.

Todosja Lazarov je Makedonec, ki že skoraj pol stoletja živi v Sloveniji. Ponosen je na priznanje za naj učečega se posameznika. / Foto: Tina Dokl

Sogovornik je bil vrsto let dejaven pri makedonskem društvu Ilinden na Jesenicah, v katerem ohranjajo makedonsko kulturo. Danes uživa kot upokojenec, ki smisel življenja še

vedno vidi v učenju. »Učenje, učenje in še enkrat učenje! In druženje; smo kot velika družina, prijatelji, z veliko pozitivne energije,« pravi o tem, zakaj tako rad prihaja na Ljudsko univerzo

Jesenice. Kot dodaja, ima dober spomin, veliko si zapomni že na predavanjih, doma pa snov takoj ponovi. Priznanja se je zelo razveselil: »Zelo sem vesel in počutim se kot mladostnik!«